

1/
"Knyddat brännvin." Blommorna av malört
var och är kruskåsar, en raskt knydd, att
smaka sätta brännvin med. De gnugga-
des sänder mellan händerna stöps på
på plastas av glas eller sten, eller på
stora lerkrus och brännvin fylldes på.
Ställdes undan "att dra" kanske någon
veckor. Var ett mycket bra medel
mot magkrämpor m. m. Kallades
'malörtsbest' eller 'magkrämare'.

"Hade älskat många andra namn."
Både morfar och min styvfar brukade
ha denna sorts medicin, men det hjälps
även där på utan att redovisande
behövs kända sejsjuka.
Jag minns en gubbe som brukade hjälpa
morfar, han fick alltid efter slutat
arbete en "best." Morfar hade ett

2/
våldigt stort snasglas, (om det från bryan
funnits fler vet jag ej) det var stort, eller
stäre än ett vinglas, men till formen som
ett snasglas ska vara, med "lång hals".
Dess namn var "Kal Rolig". Hur eller var-
för det fått sitt namn vet jag inte, kan-
ske var det av den orsaken att det bara
behövdes ett glas för att känna sig
"rolig". I detta glas serverades besken.
Förut nämnda gubbe ville så gärna
med "knapparna" av maliten, varför
man får först brukade skabsflaskan.
Och gubben nöjde sig alltså, det var
fruktansvärt starkt. Med ett oerhört
välbehag suckade han var gång, "de
spier, men de spier godt".
Här vill jag även antals en episod

som elsat sig särskilt fast i minnena. En dag kom en ung man och kände på. Morfar och jag voro ensamma hemma. Han välsade artigt och frågade efter någon, som morfar dock inte kände till. Men eftersom morfar snart skulle komma hem hörs han stiga in, kanske kunde morfar ge besked. Får den så hygglig och snäll ut och morfar, som efter gammalt bruk aldrig lät någon komma in-
om hennes dör, utan att bli "tacknad" med något, frågade vad han fick bjuda på. Då fick han syn på malötsplattan och undrade vad de var för något. Har han aldrig sett malötsbrännvin så morfar förklarade, kanske

4/
M. 9914:4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

han ville smaka på det? Det e så bra
för magen. "Ja tack de ville han gärna".
"Hal Robig" hämtades fram och fylldes,
den främmande lyfte glaset, lutade
därpå och tyckte det lutade väldigt
gott. Därpå svängde han innehåller
i sig och så började en vild torgslang.
Det höll ju på att ta andan ifrån ha-
ran. Morfar blev rädd, men små-
ningarna lugnade han sig och i det han
sjönk ner på en stol flämtade han
— "eti sånt glas till och jag skulle såk-
er inte kunna uträtta det arbete jag
har för mej". Morfar undrade vad
arbete han hade och han svarade und-
vitsande att de "va lite av varje".
Plötsligt fick han syn på att vi ha-

5/

M. 9914: 5.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

de dubbelförstas. Därvid anmärkte han
att "innanförster, haspar på dörrar
och hundackor" var det "värsta sam-
fundet för inbrottstjuvar," hade han
tröt sagt. Han undrade om vi så
här ute på landet, inte var rädda
för tjuvar? Absolut nej. Så svarade, de
e vi visst inte, för som ordspråket
säger, "de e inga tjuvar hemma, de
e alla ute och stjäla." Och för övrigt
har vi inga dyrbarheter som e vär-
da att stjäla. Karlén skrattade hjärt-
ligt och då svarade inte tydetstam-
ma, tacka han och så adjö och
gick. Komma natten tog han på
"bar gärning" då han gjorde inbrott
i en bondgård en halv mil däri-

6/ från: Kommer lyckte det var synd att hon
inte gett honom en "Kal Polig" till, så ha-
de han kanske blivit hindrad att utföra
sitt "arbete."

"Brännvin på svarta vinbär."

Jag har en syster som vist är i denna dag
brukar dricka dyligt brännvin. Det anses
vara bra för en hel del krämpor, färgyl-
ning väite m. m. Det har jag själv blivit
bjuden på hos henne. Nog får att jag även smä-
kat malötsbrännvin, men de är dyligt
då smakar vinbärsbrännvinet bättre.

"Erbärsbrännvin"

är en "annan sorts medicin." Jag har då, att
det inte bara är baren utan även
kristar av riset som användes.